

PARSIK DÜDENİ

Tarih : 18.09.2011

Katılanlar : Bülent Demir, Cem Yürek, Ebru Güven, Emrah Güven, Ender Usuloğlu, Engin Selamsız, Hakan Eğilmez , Havva Çoltu, Sencer Çoltu, Vedat Sarıaslan

Amaç : Yeni başlayan üyelere yatay ve dikey mağara eğitimi kazandırmak.

Koşullar : Hava sıcaklığı 28/20°C `de seyretmiş, açık ve güneşli bir hava hakim olmuştur.

Saat 08:00 `de İstanbul `dan çıkan grupla 10:00 `da İzmit Yuvacık barajının başlangış noktasındaki alabalık tesislerinde buluştuktan sonra yola koyulduk. On dakikalık yolculuktan sonra Aksiğin Köyüne ulaştık. Araçlarımızı patika yolun başına çekerek hazırlıklarımıza başladık.

İki ekip olarak mağaraya giriş yapmaya karar verdik. Birinci ekip (Bülent, Ender, Engin, Hakan, Havva, Sencer) mağaranın üst girişinden, ikinci ekip (Cem, Ebru, Emrah, Vedat) mağaranın alt girişinden giriş yapacaktı. Ekipler büyük salonda buluştuktan sonra geldikleri yoldan çıkış yapacaklardı.

Saat 11:10 `da patika yoldan ormana giriş yaptık. Diğer grup da bizden bir kaç dakika sonra yola koyulacaktı. Rakımımız 470 metre civarındaydı ve seksen metreye daha yükselmemiz gerekiyordu. Mağaranın başına kadar devam edecek olan patika yol

oldukça belirgindi. Sağımızdaki çarşak dik ve yüksek olduğu için adımlarımızı atarken azami dikkat gösteriyorduk.

Saat 11:30 `da mağaranın girişine ulaşmıştık. Dere kurumuştu, su olmadığı için mağaranın küçük de olsa girişi rahatlıkla seçilebiliyordu. Engin ağaçtan emniyet alarak ilk ipimizi mağaranın derinliklerine gönderdi. İpin kayalara değmemesi için girişte saptırma kullandık.

Saat 11:45 `de tüm ekip mağaraya giriş yapmıştı. Bir sorun olmadan 9 metre inişimizi yaparak ikinci inişe geldik. Doğal bağlantı kullanarak çatlaktan 20 metre civarında iniş yaptık. Bu inişin ardından dar olan yarığa kendimizi sıkıştırarak 10 metre civarında ipsiz bir iniş daha yapmamız gerekiyordu. Üçüncü inişimiz için 98 metre ipimiz vardı. Yedeklemeyi iki duvar arasına sıkışmış taşa perlon bağlayarak yaptık, doğal bir takoz gibiydi. Ender döşemeyi yapmak aşağıya indi, uzun bir süre Ender `i bekledik çünkü bolt `lardan biri çamurlandığı için vida takılamıyordu. Ender perlonla doğal emniyet almak için en az

50 metre tırmanarak yanımıza geldi. Tekrar aşağıya inip döşemeyi tamamladı.

Ender `den sonra inişi Engin yapacaktı ama bir terslik vardı. İpi çekiyor çekiyor ama ip gelmiyordu. Desandöre girmek için yeterli pay yoktu. Ender `in bu kadar az pay bırakmayacağını düşündük, ip bir yerlerde sıkışıyor olmalıydı. Sencer duruma bakmak için zor da olsa ipe girip aşağıya indi.

Sencer `den sonra Engin ipe tekrar girmeyi denediğinde ipin rahatça geldiğini gördük, demek ki bir yerde takılıyordu. Engin `in ardından ben sonra Havva ve Hakan inişi tamamladı. Bir saptırma, üç istasyon geçişi yaptık. İnişimiz 70 metre civarındaydı. İp saptırmanın solundaki çatlığa girdiği için yukarıdan çektikçe gelmiyormuş, bunu saptırmayı geçerken farkettim.

Benim iniş yaptığım sırada mağaranın çıkışından giren arkadaşlar bizim grupla buluşmuş sesleri geliyordu. İnişi tamamladığımda ikinci grubun çok üşüdüğü için ayrıldığını öğrendim. Menderesli yapıyı takip ederek mağaranın çıkışına doğru ilerledik. Küçük şelalenin başına kadar yürüdük ve daha sonra büyük salona geri döndük. Asıl oluşumlar küçük şelalenin bulunduğu yerdeydi.

Dönüşte ilk çıkan Engin oldu, ardından ben ipe girdim. Hayatımın en zorlu saatlerini 70 metre ipteye yaşadım. Sonra diğer arkadaşlar geldi.

Bir sorun yaşamadan çıkışı tamamladık. Sencer ve Hakan döşemeyi topladı.

Saatlerimiz 16:45 `i gösterdiğinde tüm ekip mağaradan çıkmıştı. Geldiğimiz patika yolu takip ederek araçlarımıza 17:00 `da ulaştık. İkinci grup çokta gelmiş ateşi yakmıştı.

Bülent Demir

* İsimler alfabetik olarak sıralanmıştır

